

HuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFi

Hungária fiataljai Ifjúsági rovat

Rakd el a HUFI minden számát úgy, hogy - mint kis „könyvecske” - a kezed ügyében legyen. A néprajz, néptánc, cserkészélet gyöngyszemeit gyűjtögetjük számodra!

Karácsonyi Vásár a Hungáriában

A hagyomány az élet múlásának leghűségesebb társa. Mellette s általa rokonságba kerülünk, együttérzésünk és munkánk nagyhirtelen önzetlen és szép vallomást alkot.

Mindnyájan várjuk a Hungária karácsonyi vásárját **Tóthné Göndör Emma** hatalmas mindenévi szervezésében. A decembereink kimagasló díszé, a találkozás

egyik fénypontja! Az a szó, hogy „vásár” már minden elképzelhető elvárás betölt. Feszültségmentes, vidám, fárasztó, de eredményes (nem minden esetben anyagi téren), kapcsolateltető, izgalmas, színes és izletes!

Sajnos az évtizedek során sokat veszített a magyar színéből... Viszont még mindig - és egyre inkább - óriási propaganda kifelé. A szomszédok, a szomszédok rokonai és barátai, azok ismerősei, a környék művészei, a német közösség tagjai (az *Argentinisches Tageblatt* heti újság beharangozza eseményünket), a járókelők kíváncsibb részlege -

mindenki belátogat a Hungária karácsonyi vásárjára! Nyüzsgés - az aztán van! És a nyüzsgésből mindig van mit levonni, mindig ötlet, kapcsolat támadhat belőle. Természetesen az idén is ott voltunk mi, magyarok: a **ZIK** ösztöndíjbizottság csoportja a *parrillával* és *tombolával*, a néptáncosok tagozata, a **HKK** könyves asztalai ingyenes ajánlataival, a magyar asszonyok népies szépségei, a magyaros sütemények és kerámiák polcai! A füllesztő meleg ellenére is tényleg sikeres volt.

Karácsonyi díszek csillogtak az izzó napsugarak alatt, kisharangok csilingeltek a **Mikulás** bejövetele előtt. A gyermekek és megelégedett szülei tolongtak a rögtönzött trón pódiuma körül. A kiscsomagok édes kiskezekbe kerültek, és nagy volt az öröm! Hirtelen megszólalt a népünk muzsikája is: a **Cefre népi zenekar** húzta a talpalávalót: kirobant a néptánc!

Elkezdett szemerkélni a frissítő koranyári eső is. Utasításokhoz híven, az új tenispálya padlója megvédésének érdekében irtó óvatosan és szigorú gumital-

pú lábbeliben a **Kolomp** felnőtt néptáncgyűjtés eljárta egyik új táncszáma lerövidített verzióját: a „Barátaimmal” nevű kalotaszegi jelenetét. Az **Oleander** asszonycsoport is nekimerészkedett egy kis széki csárdással, s ettől a pillanattól kezdve a rögtönzött szabad tánc vette át a kormányt. Volt gyermek-tánc ház is! Öröm volt nézni!

Gyermek-tánc ház

Közben szünet nélkül fogyott a **regösök** csapolt söre, a csalamádés virsli, a **kolompok** szem előtt sült sajtos-krémes fokhagymás lángosai és a natúr jeges narancslevei.

Szerző süti a „kolomp-lángost”

A karácsonyi kosarak sorsjegyei is elkelték: a Hungária egyik pincére vitte el az első nyereményt!

A karácsonyi kosaraink: Barkáts Gabi műve (középen a képen)

Elkezdett szemerkélni a frissítő koranyári eső is. Utasításokhoz híven, az új tenispálya padlója megvédésének érdekében irtó óvatosan és szigorú gumital-

Három nap után a záró mindig komoly szétszerelési és takarítási munkával jár. Hajnalra már csak magyarok lézengtünk a területen... Sepertünk, pakoltunk, emeltünk és elraktunk. Ilyenkor mindig egy leltári és egy lelki szemlére kerül sor: a hajnali csillagok alatt nézünk egymásra, és kimerült szemünk is azt sugallják: megérte!

Benkő Sanyi Matyi kisfiával

(ZK)

Havi „HUFImondat”:

„Én részemről egész életemben minden téren, mindenkor és minden módon egy célt fogok szolgálni: a magyar nemzet és a magyar haza javát!”
(Bartók Béla)

Olvasunk... és gondolkozunk

**A mai magyarság háromoldalúsága: a protokoll, a pénz és a hagyomány...
A hagyomány nem „múzeumtárgy”!**

Vajon elvesz minden, amire eddig támaszkodtam? Megszűnik az is, amire eddig építettem? Iramosan megsemmisül a lényeg? A világunk csak az anyagiak megoldásához illeszkedik, csak azért áll át? A magyarságért való harc háttérben marad? - Válság van, krízis, felületesség és marakodás. Csalódok! Elszomorodom és komolyan aggódom! Bizonytalanság pecsételi le az évvégemet!

Az olivos-i Hungária az otthonom, az életem központja, a menedémem, a biztonságom. Hozzá fűz minden alapvető emlékem és idebilincsel a magyarságom is. Ide, ahol felnőttem, ahol cserkész lettem, szakos néptáncos, olykor feleség, később kétszer is anya - és „ember”. Itt kóstolhattam meg az együttélés szabályait, itt raktam össze magyar életem sakkfiguráit.

Itt tanultam meg azt, hogy a hagyomány az alapja az életnek, a mi magyar életünknek legfőbbképp! A Hungáriám is azért született, hogy megőrizze az iderekedt magyarság lelkét - minden áron! Falain, falai közt kap menedéket minden, ami számomra igazi, ami tanulság, ami életre szóló útmutató fény.

Jómagam haladok az idővel, hiszen - mivel életben vagyok - „minden korszak” az enyém. Modernnek tartom magam, sőt sokszor előrelátónak is. Haladok az idővel, a gondokkal, a felújításokkal. Határozottan szeretem az innovációk kockázatát. Viszont amit képtelen vagyok megérteni az az, hogy vannak magyarok, akik megfélemeznek a kincses hagyományaink fontosságáról. Azok, akik inkább gyűléseken élnek ki a magyarságukat. Akik nézők, akik nem élnek át a Hungáriánk területe minden hangulatát. Akik az évtizedek során egyetlen egyszer sem álltak szóba egy kiscserkészzel, egy fiatal vezetővel, egy néptáncossal. Akik sosem ültek le a söntésünkben sörözni és magyarul filozofálni a magyarságról... Akiknek egy „társas” vacsora megosztása maga a magyarság.

Ez is van, az is van! Vagyunk! Mindnyájan! - Ha én (abszurd feltételezés) Hungária elnök lennék, manapság nem kizárólag az egyesület választmánya véleménye szerint tenném a dolgokat, hanem azokat hívnám össze gondolkodni és dönteni, akik „élnek” a Hungáriát, a mai magyarságunk valóságát, az igazi gondokat oldják meg, és ott vannak az egyesületben hetente többször, sok esetben minden nap. Akik ismerik az egyesület hangját, sóhajtását, az ajtók ropogását, a

gyermekhangok vallomását, a hiányok értelmét, a fenyőfánk alatti hajnalok varázsát. Akik először alkotunk - és csak aztán vacsorázunk vagy fogyasztunk. Akik beszélgetünk az emberekkel, akik álmodunk, és annak folytatán valósítunk!

Valószínűleg igényeink és kéréseink messze olcsóbbak és kivitelezhetőbbek lennének, mint az eddigiek. Előfordulhat az is, hogy talán észrevehetőbb lenne az a bebizonyítható tény is, hogy a magyarságért dolgozóknak fontosabb a lényeg, mint a praktikus gazdaság. Inkább szegényebben - de magyarul s a magyarságunkért. Egyesületünk mindenek előtt magyar egyesületnek kell megmaradjon! Ez a józan kezdő cél, és ahogy telnek az évek egyre fontosabbnak minősül.

A Cerrito utcai Magyar Háznak még mindig él bennem. A régies, de szokásokat megtartó hangulata! A recsegő fabútorok, a színes kerámiabokályok és tányérok, a faragott székek s asztalok, a tulipános polcocsók, a ZIK vasárnapi tanórái mágikus és vidám lelkülete, az utcára nyíló ablakokból látható Obelisz látvány, a kacskaringós lépcsőház, a finom ételillat, a halk magyar muzsika...

Jómagam még innen is, ebből is táplálkoztam ahhoz, hogy ennyi évtized után még elmerengve üljek le a Hungária söntése előtt az emlékekkel és igazsággal megpakolt dísz tárgyaink alá. Nagyszüleink és szüleink kezdték el azért, hogy minékünk is legyen mihez ragaszkodnunk, amiből merítsünk erőt és ihletet, példát! Hiszen ők már sejtették azt, amit mi már tudunk: csak addig léteznek a népek, ameddig életben tartják hagyományait.

Számomra a Hungáriában néhány sarok nélkülözhetetlen. A mai Hungáriánkban még léteznek olyan „sarkok”, amelyeket változtatni tilos kéne legyen. A söntés, a színpadunk és mellékrészei, a

MIK-szoba, és a szeretett cserkészház alja. Mellette a hűvös szélfolyosó, a hatalmas fenyőfa, Bözsikénk háza és az oda besorult családias, otthonias, magyar falusi szeretet! Ha ez megvan nekem, boldog vagyok, biztonságot érzek, és lökést kapok a továbbra megálmodott magyar terveim megvalósításához.

A szétszórtságban százával létesültek a magyar kultúrházak, otthonok, egyesületek. Hasonlítani is egymáshoz: természetesen ugyanaz a vágy, ugyanaz a terv hozta őket létre s tartotta meg a XXI. századig is.

Nem véletlenül vehető észre ez a hasonlatosság! Hiszen lassan másfél évszázada vándorolunk mi, magyarok. Gondolkozunk és vegyük észre: azt létesítjük meg magunknak, amire majd szükségünk lesz a túléléshez! Gyöker, hangulat, illat, szó és cél: nélkülözhetetlen fogalmak, ha a *megmaradásról* van szó.

A szükséges *fenntartás* más lapra szorul. A manapság elkerülhetetlen kapcsolat teremtő protokolláris viszony is másról tesz tanúságot. Míg a mai nemzetközi politikai háttérben új szavazókat gyűjtenek, míg a romlást megelőző tatarozás is szépen elfoglalja a helyét, még mindig a leglényegesebb a magyar megmaradás, a magyar érték megőrzése és a magyarságot ápoló eszköz minden változata: néphagyomány, nyelvoktatás, cserkészlet és kultúra - határozottan ebben a sorrendben! A gyökeröntözés, a kommunikáció, az embernevelés és a műveltség! Eme alapelvek ereje előtt minden józan magyar és magyar leszármazott beadja a derekát. Utána jöhet akármilyen *Modernizálás*? Nincs modernebb fogalom, mint a magyarok túlélése! *Innováció*? A felkészültség és a módszerek alkalmazása csodákat teremthet! *Cserkészszeme*? A legeredményesebb eszköz! *Műveltség*? Amióta világ a világ, ez hajtja előre az ésszt, a gondolkodást és a fejlődést!

Meleg nyárban élünk mi, Buenos Aires-i magyarok. A nyár után a friss levegő kipihent hozzáállást sodor magával. Gondolkozunk, morzsoljuk át a meggyőződéseinket: vállaljunk, tegyünk, iramodjunk, fejlődjünk! Támogassuk az érdemest, az igazit, a lényegünket!

Szép további pihenést, megérdemelt nyaralást, önfeledt üdülést és feltöltést kívánok minden magyar kollégámnak, ismerősömnek és Hungáriás felebarátomnak!

Zólyomi Kati

BUENOS AIRES-I MAGYAR NÉPTÁNCMOZGALOM

KOLOMP és CEFRE izgalmas élete - Valentín Alsinán, kétszer egymás után! -

I.

Elképesztően érdekes és figyelemre méltó tüneteket állít eléink a magyar életünk! Amikor néha úgy érezzük, hogy nem történhet velünk már semmi különös, nem adódhat semmi friss, hoppá! Alkalom, feltöltés, kedvesség - és ismét kivirágzik az olykor szundikáló magyar öröm!

A Valentín Alsiná-i Magyar Dalkör (VAMD) minden évben és nem is egyszer nagyebédes vasárnapokat szokott tartani. Olivos és Alsiná irgalmatlanul messze vannak egymástól (kb. 60 km-re, másfél óra kocsikázás, két és fél óra autóbussz a nagyvároson keresztül-kasul), és ez bizonyára az egyik legkézenfekvőbb oka a ritka találkozásnak.

Alsiná Buenos Aires déli részén fekszik. Akkoriban még nem is egy, hanem három fontos magyar egyesülettel együtt a kolóniánk igen szíves részét képviselték: a Dalkör mellett virágzott a Wildei Magyar Egyesület és a Dock Sud-i Magyar Ház is! Ezek nincsenek már.

A városunk déli részei mindenkortól teljesen más hangulattal rendelkeztek. Régibb, romantikusabb, laposabb, és magyar vonatkozásban pedig (nem így angol és német részről) lényegében az I. VH-s és a Kommün menekültek területe volt. A VAMD épülete és annak lelkülete azonnal egy otthoni, legyen az erdélyi, felvidéki vagy délvidéki, akár akármelyik belföldi magyarországi falucska „kultúrájára” emlékeztet: tágas, otthonias, címerek, zászlók, szépen bekeretezett régi, szépiaszínű képek néznek le kedvesen a falakról a belépő vendégre. Mindegy, hogy honnan jössz s ki vagy, belépsz - és olyan, mintha hazamentél volna! A KOLOMP együttes is hazament!

November 24-e van. A Dalkör évfordulója ünnepe! Fullasztó meleg vasárnap, a 40 fokot karcogtatja a hőmérő! Izzó napsugarak kíséretével érkezünk meg külön-külön több autóban, de egyidőben. Lobogtatja a forró szellő a bejáratnál a világoskék függönyt. Lepakolunk az autókról (népviseletek, hangszerek...) és bemegyünk. Majdnem teljes létszámban. Izgalommal, hiszen a táncsoport első igazán „hivatalos” fellépése ez! Gyakorlatban a CEFRE népi zenekaré is! A szinte hímestojásként kezelt, házilag levasalt rakottszoknyás kalotaszegi népviseleteket hordozva felkísérnek minket az I. emeleti vezetőségi irodába (ezen kívül az öltözőnk). A képek, a sarokba szorult gyönyörű régi magyar zászlók, a nagy, brokátos kanapén fekvő régi, feketére festett nagybőgő teste, egy-egy bronz emléktábla is felénk néz nosztalgikusan. Igen különös. Az emigráció történetének kis múzeuma! Mindennek „emlék”-illata van! A hímzett arosz is elmosolyodik láttunkra!

Ömlik belőlünk az izadtság. Lent, a nagyteremben, vidám és családias a hangulat. Minden elképzelhető korosztály képviselve van. Sok a magyarblúzos, idős asszony, a kalapos férfi, édesek a rohangáló gyerekek is. Itt-ott azért hallunk szép magyar beszédet is. Az arcok még idegenek. A híres Sans Souci zenekar megegyezik a CEFRE zenészeinkkel is a mikrofonok közös használatában.

Ebéd? Ízletes székelykáposzta és *parrilla* (rostonsült). A saláták remebb, egyik finomabb, mint a másik. - Felöltjük népviseleteinket és várunk, hiszen - így gondoljuk - fellépés után ülünk csak majd asztalhoz.

*

Hirtelen izgalom kerekedik, a semmiből mellénk toppannak régi „magyaros” ruhás fiatalok, előkerülnek a díszzászlók is! Kezdjük! Mi is felvonulunk a terem közepéig. Az argentin Himnusz után észrevehetően feszít csend keletkezik. A bemondó (magyar, de spanyolul konferál) bejelenti a magyar Himnuszt. Olvasóim, nem vagyok biztos, le tudom-e méltóan írni azt, ami következett... A KOLOMPOKKAL gyakorlatilag egyedül kezdtük el: *Isten áldd meg a magyart, jókedvvel-bősséggel...* Egyszerre csak rázendített a jelenlévők többsége! Harsogott mindenki! Egyes szép férfihangok remegtek a meghatódástól, egyesek pedig csak sírva tudták követni, mi pedig a legmélyebb meghatódottság küszöbén próbáltunk uralkodni könnyeinken. Megrázó volt! Váratlan! Mély, igazi! Közvetlen mellettem **Tcharykow Szerzso** állt (sírt, nem is énekelhetett), a másik oldalamon **Benkő Laci** eresztette ki magából gyönyörű tenor hangját, amíg egyszer csak elhallgatott még a Himnusz vége előtt... Több ismeretlen is „tisztelgett” velünk, nyilván olykori *Pannonia Sacra*-s cserkészek lehettek!

Teljes csend lett. Hosszú másodpercek telhettek el, míg fellazult a helyzet. **Istenem!** - Valaki hátra intett a zenekarnak, hogy kezdje. Csinadratta-bum-bum, vidámság, zsvaj! Széjjelnézve látjuk, hogy közel kétszázan is ülnek már a megterített asztaloknál. A terem tágas, egy tuat forgó ventilátor enyhíti a nagy melegen.

Ebéd és kis tánc után ránk kerül a sor. Beállunk, CEFRE húzza, és az elképzelhetőnél is kedvesebb és hálás magyar közönség előtt mutatkozhattunk be. Óriási taps! Kicsit később és már ismét civilben egy kis szabadtánc-jellegű mezősegi bemutatót is rögtönöztünk. Sőt, tánczást is kaptak az alsinaiak! A Sans Souci vette át, és késő délutánig mulattunk mindenkiel! Búcsúzáskor megkértek, hogy okvetlenül jöjjünk vissza az évzárójukra! Azonnal el is fogadtuk a meghívást.

II.

December 15-e! A Dalkör hagyományos évzáró ebéde van! Lehetséges? Ismétlődik a kánikula?...

Ez alkalomkor nagyobb háttérrel (az alsinaiak kifizettek egy Kombit a hangszereink és jómagunk kényelmesebb szállítására!) és „meghívottakkal” együtt indultunk útnak. „Elcipeltük” **Botka Bözsikénket** és **Nagy Ottót** is. Az elképzelés lényegesen más volt: az alsinai kedves embereket közelebb akartuk vonni a néptánchoz! Nem vittünk látványos viseletet, hanem egy „ötfelvonásos” beugrást terveztünk.

Miután jóízűen megebédeltünk, a CEFRE népi zenekar az asztalok mellett és hangosítás nélkül a széki (Erdély-Mezőség) muzsikával kezdte, sűrűvel és csárdással. A sűrű **Ottó** táncolta el gyönyörűen, de közvetlenkedvesen, és a csárdás rövid bemutatója után felkértük a nézőinket táncházra!

Előzetesként megkértem, hogy minden magyar, magyar leszármazott vagy magyarnak rokona emelje fel magásra a kezét! **Istenem!** A jelenlévők háromnegyed része ezt tette! És örjögtek a büszkeségtől, tapsoltak, nevettek! Ez után már nem kellett nagyon kérni semmit: vagy 50-en álltak fel táncolni! Serdülők, középkorúak, idősek! Gyerekek!

A széki csárdás lépéseivel könnyen bevontunk mindenkit. Kis szüneteket tartottunk. Ittunk-beszélggettünk-táncoltunk-muzsikáltunk. Mindezek alatt már komolyan folyt az ismerkedés, a beszélgetés, a kérdések. Nagy hirtelen egy kedves arcvonású, igen értelmes tekintetű ösz úr elkezdett hangosan, csodaszépen énekelni! **Papp Ernő** bácsi már egész az elején mellénk tolt a székét és figyelt minket. Határozottan része akart lenni, volt kifejezni valója is! Gyönyörű magyarsággal beszélve mutatkozott be, családját is odahívta maga köré (feleségét és 3 fiát, unokáit). Először magyar nótával kezdte, de nem kellett sok eltelen ahhoz, hogy a legszebb felvidéki népdalokra váltson át. Két népdal után már mindnyájan és együtt énekeltek! **Istenem!**

Olyan kommunikáció indult be az alsinaiakkal, amit szerintem már nem szabad (de nem is lehetne!) megszakítani. Sokakat ismertünk meg: nagyapákat, akik unokáikat mutatták be, középkorúakat, akik szeretnének velünk magyarul beszélni és néptáncolni, vidám, idős asszonyokat, akik az életüket akarták nekünk elmesélni. Együttal örültünk régi barátainkkal való újból találkozásnak (**Deák Sanyi, Salvatti Edith**).

Szerző a táncosaival:

Tcharykow Szergej és

Tóth testvérekkel

Szorosra a mellést?

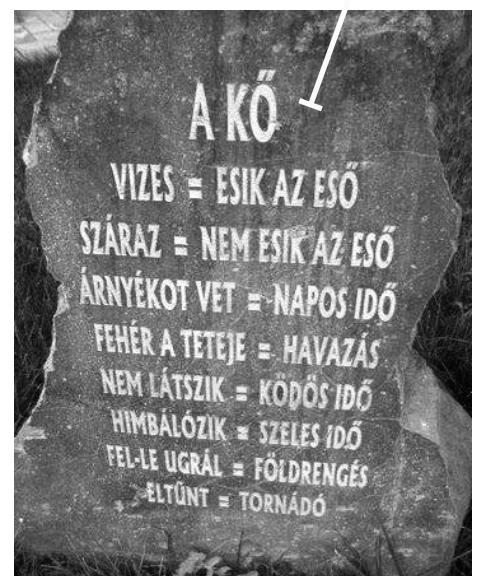
Nem írhatok le mindent, bár szeretném! **Itona néni**, a Dalkör új elnöke megfogadta velem, hogy nem hanyagoljuk el őket, és az év folyamán megtartandó 4-5 nagy rendezvényükön mindig ott leszünk! En pedig megígérttem vele, hogy szépen megszervezve, ők is el kell jöjjenek a Hungáriába a magyar rendezvényeinkre! Nem lehetetlen! El kell döntenünk!

Ilyen a magyarság útja! Ágazódik, és hol széles, egyenes országút, hol gazzal benőtt, keskeny, kacskaringós ösvény. Ha szükség van, ha lankadozik az erő, ha többet keresünk magunknak: nézzünk széjjel és induljunk el. Ma már teljesen elavult fogalom a déli és északi magyarok „különbsége”! És ha manapság már az internet által az egész világon szétszórt magyarokkal szoros kapcsolatot építünk, elképzelhetetlen az, hogy a saját óriás-városunkon belül ne tudjuk ezt megteremteni!

Ismét a néptánc volt a híd, a zene a kézfogás, a népdal a közös nevező és a magyar nyelvünk a szoros ölelés!

Zólyomi Kati együttesvezető

Megoldás szeszélyes időjárásunk kiderítésére!

(beküldte Emődy Csaba)

Wass Albert:

A MAGYAR NEMZET HÉT PARANCSOLATA

Az Úristen kegyelméből nincsen veszedelem a megmaradásunkhoz. Ha fölismerjük a veszedelmet, és él bennünk az akarat, hogy segítsünk magunkon, az Úr is velünk lesz! S ha már egyebet vénségemnél fogva nem is tehetek: szavakba foglalhatom a törvényt, amely részben minden nemzetre egyformán vonatkozik, de különösképpen a magyarra. És elnevezhetem ezt a törvényt **a magyar nemzet hét parancsolatának**:

1. *Tiszteld és szeresd a te Uradat, Istenedet, teljes szivedből, minden erődből, és rajta kívül más istened ne legyen. Bálványt ne imádj! A pénz mindössze eszköz, nem istenség. Érdekimádat, ön-imádat hamis utakra vezet embert és nemzetet egyaránt.*

2. *Magyar mivoltodat, az Úr legszebb ajándékát, meg ne tagadd soha! Örizz, ápd, add át fiadnak, mert csak addig marad rajtatok az Úr szeme, míg e nemzethez hívek maradtok. Ki nemzetét elhagyja: az Urat tagadja meg, s elvész nyom nélkül a népek tengerében.*

3. *De ne gyűlöld azt, aki más nemzethez tartozik. A gyűlölet mérge, amely megmérgezi az elmét, és gyűlöletet terem. Rokonod minden isten-fia ember, bármely nyelvet beszéljen is.*

4. *Szeress minden magyart, mert testvéred ő: nemzedet fia. Segítsd és támogasd, mert közös hazát adott nektek az Úr. Ki testvére ellen fordul, vagy megcsalja azt: önmagát rövidíti meg ezzel, saját nemzetét gyöngíti, s az Úr parancsa ellen vétkezik. Ki széthúzás magját veti el: romlást arat.*

5. *Ki bántja a magyart: téged is üt. Nemzedet jussát, igazát védeni kötelességed. Csak úgy lesztek erősek, ha megvédtétek egymást. Bárki magyar vesztesége a te veszteséged is.*

6. *Légy becsületes, tisztességes és igaz! Ezek azok az emberi értékek, amelyekre nemzeteknek, országoknak épülniök kell. Hamis szó, hamis cselekedet ingoványba vezet. Aki csalásra épít: nyakát töri. A felelőtlen ember homokra épít, amit elfúj a szél és elmos az eső. A becsületesség olyan, mint a sziklakő: kemény és maradandó. Bár úgy tűnik ma, mintha csak a hamisak, gazok és gonoszok számára gyümölcsözne az élet; ne irigyeld őket! Összeomlik alattuk a csalásra épült világ. A jövőendő az igazaké. Haladj csak bátran a becsület és tisztesség útján, a jövőendő az igazakkal van.*

7. *Legyetek bátrak és hűségesegek egymáshoz és a ma-

gyar nemzethez, mert az Úr szereti a bátrakat és a hűségeseket, s megsegíti azokat, akik az igazság útjain járnak.*

Őrizzétek szívetekben ezeket a parancsolatokat, s meglássátok: az Úr veletek lesz!

(1993. május)*

KOLOMP EGYÜTTES

- az év utolsó próbái, az évzáró asado - és egy figyelmet keltő magyar élmény

A nyári szünet előtt áll az együttes. Az izgalmas és megható éve után a munka másfél hónapig áll csak le: február közepéig, amikor belép létezésé 5. évébe! Nem is tudom még elképzelni, mekkora bulit csap majd erre az évfordulóra, ha minden évben nem is egyszer ünnepelel-vacsorázik együtt minden táncosa!

Az évnyitó és évzáró vacsorák már teljesen hagyományosodtak. A 2013-as 2 utolsó hivatalos táncpróba (december 10 kedd és december 14 szombat) már lezajlottak. A keddi igen különleges volt. Még a bemelegítőt jártuk, amikor bekukucskál az ajtónál egy valaki. Mivel gondolom érezhette a „jó” energiát, beljebb lépett. Ránézek. Magas, szőke, kedves tekintetű huszonéves, legfeljebb harminc éves fiú.

- „Púédo pa-szár”? - kérdezi.
- Magyar vagy! - válaszolok azonnal!
- Persze! - mondja, mintha ez olyan természetes lenne.
- Gyere be, mi is magyarok vagyunk! - mondom vidáman. Állj be és táncolj velünk, ha kedved van. (Nyújtom felé a kezemet).

Szépen beáll hozzánk!
- Széki csárdást járunk! - mondom.
- Tudom! - válaszol.
- Valaha táncoltál néptáncot? - kérdelem csodálkozva, miközben észreveszem, hogy abszolút tudja, miről van szó, és remekül mozog!
- Hát igen, de régen, nagyon régen.
- Nem nagyon régen lehetett, mert fiatal vagy!
- A „Csillagszemű” táncosa voltam évekig! (*)
- Most már értem!

Nagyot nevetünk együtt. - A próba nagy részét végigtáncolta velünk. Természetesen remekül: székit, kalotaszegi legényest és csárdást, mindent. Az ajtónál hirtelen benézett egy újabb fej: kiszült, hogy egy barátja. Bemutatkozás után tudtuk meg, hogy „éppen” vacsoráztak Omárnál, és két nap múlva már mennek is vissza Magyarországra. A zeneszót követve keveredett hátra mihozzánk ezen a szép, csendes és meleg keddi estén! Nem édes? Nem kóserű? Nem csodás? Nem véletlen!

*

Az itt élő újabb magyarok és az idelátogatók közeledése... a befogadás és az identitás kutatásának útja. Hiába fontolgatjuk, tologatjuk ide-oda a „modernbb” elképzeléseket: még mindig csak a hagyományunk, a nyelvünk, a kultúránk sodorja össze a honfitársakat. Régen is, most is! Figyelem!

Czitán Robival táncoltunk... egy „csillagszem” tekintete alatt!

*

Három napra rá, az utolsó táncos szombatunk már nem a normális szétszéledéssel, hanem az évünket lezáró hivatalos *asado*jával végződött. *Át is táncoltattuk* magunkat Blahóékhoz!

A munrói kert már igen ismer minket. Mint mindig **Karcsa (Lencz Karcsi)** volt a „hússütő szakos”. Le-ír-ha-tat-la-nul ízletes oldalas, kolbász pirult a rácson, amelyet vegyes salátákkal fogyasztottuk el. Volt hozzá bőven jeges sör, borocska, üdítő a gyerekeknek.

Önfeledt beszélgetés, hangos nevetés! Ámde a CEFRÉK (képen b.-j.: **Benkőné Pelu, Jeszenszky Zsú és Benkő Sanyi**) lábálaváló muzsikája tette igazán tökéletessé az esténket. Természetesen táncra perdültünk mindnyájan, kivéve a két „sebesültünk” (**Tóth Móni és Colombo Etuka**: egyik sem a tánc miatt!). Megérkezett a MÁKOS hegedűse is (**Bonapartian Edí**) **Walovits Marcival**. Már öten húzták! Szenzációs volt!

▲ CEFRE hármás

▼ CEFRE Bonapartian Edível

Az estéink hosszulejratuak szoktak lenni. Hajnal felé kivetkezett az év „szuvenírje”: a meglepetés! **Tóth Jenőke** által faragott fatáblát kapott mindenki. **Blahóné Juló**, a házigazda kis magyar-mintás/szalagos dísz kötött a nyeléhez!

Egyszóval, a kellemesen zsúfolt hónapok után, jöhetnek az ünnepek, a lazább hétvégek. *Chilaverti otthon, szimpózium a hazai tanárokkal, karácsonyi vásár, kétszeres Alsina Dalkör, Mindszentynum táncbáza*. A KOLOMPOK kaptak is, adtak is! Most előreláthatólag számukra a 2014-es São Paulo-i Dél-amerikai Néptánc Találkozó következik mint óriási kihívás!

Zólyomi Kati együttesvezető

(*) Tímár Sándor mester ifjú együttese Budapesten.

miniHUFI

- Hogy mondd? Mi történt még? -

- **ZIK-Karácsony Benavídezen**. Honfiék tágas, kellemes hétvégi villájában, december 15-én: a Buenos Aires-i hagyományok egyik legkedvesebbje! Az iskolánk tanárai, a diákok családostul, a napsütés, a karácsonyfa, az apró, jelképes ajándékok, az értékesen megosztott idő, az elkövetkező évszakokat elképzelő, bizalmas remény, az ének, a gyermekvisongás... szép... (l. beszámoló 10.o.)

- **Karácsonyi koncert a Mindszentynumban**, december 14-én (l. 11.o. és SP 1.o.). Iramosan életre ébred a másik szeretett magyar központunk kulturális élete is! Szívesen elmentem volna, ha aznap nem más magyar felelősségem évzáró napja lett volna! (Kolomp, l. szomszédos rovat).

- **II. Rákóczi Ferenc** cserkészházunk évvégi nagytakarítása! A KÖRS néhány vezetője vitte véghez, december 14-én.

- Kis házi **teniszbajnokság a Hungáriában!** December 14-én délután! Méltó évzárója a felújított szakosztály pályájának működésére! Kik voltak ott? b.-j., állva: A tenisztanár **Lévay Dani, Jeszenszky-Böhm Zsuzsika**, egy vadidegen szomszédunk, **Lévay Gyuszi, Valentin Jani** (szia, Jani!), **Kerekes Miki, guggolva: Lomniczy Máttyás, Simone Pali, és Balogh-Kovácsné Kiss Bori**. Édesek voltak, hajrá!

- A **Hungária** hátsó vécéi és konyhája (Omar) megvitatt felújítása és nagyobbítása beindult! Másodszori szavazás döntötte el a megoldások elfogadását. (l. 3.o.) Nyáron, gyakorlatilag ősz kezdetéig zárva lesz a szívárvány vége melletti kincseskosár - a vendéglő!

- **Magyar népi táncbázis** sorozata a Mindszentynumban! December 21-én tartottuk meg a negyediket. Nem sok a jelentkező, nem sok a szakos néptáncos, de a hangulat pazar - és megéri! Nem szabad abbahagyni! Be kell idegződjön, egyelőre havonta egyszer. Talán valamikor a Hungáriát is érdekelni fogja a táncbázis! Vagyunk, akik igazi hozzáértéssel vállalhatjuk és levezethetjük! **Ébressz!** (ZK)

Zsuzsi íróasztaláról...

Lajtaváryné Benedek Zsuzsi cst. rovata

ANYA - NYELV - ÉSZ

Kaptam egy könyvet. Remek. Az a címe, hogy *ANYA - NYELV - ÉSZ*. Egy sorozathoz tartozik, amelynek neve *Az ékesszólások kiskönyvtára*. Már ezekkel a címekkel el voltam bűvölve.

Ékesszólások... gyönyörű. Gondoltam, egy kis szórákozás mindig jó dolog, megosztom a kedves olvasókkal ennek a kitűnő könyvnek a tartalma egy részét. **Forgács Róbert** a könyv szerzője. Remek ember lehet. Aki ilyet összeállít és ilyenről foglalkozik, az csakis remek ember lehet.

Szóval hol is kezdjem? Figyelj csak, kezdem a **szóviccekkel**:

- Mi a különbség a teológus és a geológus között? - Ég és föld.
- Mi a különbség az életművész és a matematikus között? - Az életművész halmozza az élvezeteket, a matematikus pedig élvezi a halmazokat.
- Hogyan kéri meg a nő kezét a kannibál? - Legyél az eseségem!
- Mivel lehet egyenesen varrni? - Az iránytűvel.
- Hogy hívják a kis bárányok fürdőhelyét? - Barikád.
- Miért fázott meg a kispárna? - Mert huzatot kapott.
- Mit ropogtat a rendőr a moziban? - Karperecet.

Érdekes, ugye? Folytatom a névjegyekkel. Vannak tréfás nevű magyar emberek, és nevük egyúttal utal foglalkozásukra is (egyúttal, ez is milyen remek magyar szó...) Ismered-e őket?

- ÖDÖN: ZSÍROSB ÖDÖN: hentes és mézszaros
- ÁRON: MINDEN ÁRON: hasznátruha- kereskedő
- PÁL: KALA PÁL: kovács
- LAJOS: GÁZO LAJOS: benzinkutas
- RÉKA: HEU RÉKA: feltaláló
- MÓNKA: SZÁJHARMÓNKA: hangszerkészítő
- ELEK: SZEMET ELEK: utcaseprő
- ZITA: PARA ZITA: fűregirtó
- OTTO: RIZ OTTO: pincér
- ÁKOS és ICA: ISZ ÁKOS és KUP ICA: italbolt-tulajdonosok

Ruha teszi az embert! A magyarban sok szólásmondást használunk! Az alábbi szólásokból hiányzik a megfelelő ruhadarab megnevezése. Képes vagy pótolni a hiányt? Tudod-e

- ...ha valaki gyakran, elvtelenül változtatja nézeteit, azt mondjuk, hogy...
Ugy változtatja a nézeteit, mint más az.....
- ...ha valaki nem dicsekszik el valamivel, azt mondjuk, hogy...
Nem túzi amellé
- ...ha azt akarjuk kifejezni, hogy rád is sor kerül még, azt mondjuk, hogy...
Majd belejössz te még az én....
- ...ha valaki összeszedi az erejét, képességét, azt mondjuk, hogy...
Felköt a
- ...ha valaki kínos lassúsággal mozog, azt mondjuk, hogy...
Mozog, mint a tetves.....
- ...ha az a kérdés merül fel, hogyan illik valami ide, azt kérdezzük, hogy...
Hogy jön a az asztalra?
- ...ha jómódú lányt vett el valaki, azt mondjuk, hogy...
Jó helyre tette a

HUNGÁRIA
MAGYAR EGYESÜLET

Pje. Juncal 4250 - (1636) Olivos
☎4799-8437 / Iroda ☎4711-0144

ELNÖK: ZOMBORY ISTVÁN estebanzombory@gmail.com
Választmány: Páros hónapok 3. szerdáján.

Titkárság: Bernáth Erzsébet (Pintyő)
Keddtől - péntekig 18 - 21 óra. Szombat 13 - 18 óra.
hungariabuenosaires@gmail.com

Tartozásának összegét mailen is megérdeklődhetsz.
Az Egyesületi tagdíjak bankátutalással befizethetők:
Banco de la Provincia de Buenos Aires, Suc. 5080 OLIVOS
Beneficiario: Hungaria CUIT: 30-61506567-2
CBU: 01400380 01508002240916
Cuenta Corriente N°: 022409/1
Kérjük tisztázza mailcímünkre, kinek a tagdíját fizeti, hány hónapra, és szíveskedjék elküldeni a befizetési szelvény másolatát. E-mailen küldjük a hivatalos nyugta másolatát. Az eredeti átvehető az irodaórakban.

8. ...ha valakit kidobnak, kitessékkelnek (ez is remek szó!), elzavarnak, azt mondjuk:

Kiteszik a

Megoldások: 1. ingét, 2. kalapja, 3. cipőmbé, 4. madragját, 5. bunda, 6. csizma, 7. gatyáját, 8. szűret.

Mennyit lehet szórakozni a magyar nyelvvel! Térjünk át a magyar városokra. Jelentős városokra, nevük jelent is valamit. Megtaláld őket?

- Képfestő Múzeumáról nevezetes város. A római katolikus egyház feje.
- Az „ezerjő” bor városa. Spanyolországot is meghódító arab népcsoport.
- A „vizek városa”. Öreg bácsika.
- Halászlévéről is ismert Duna-parti város. Keserves állapota.
- Ez a város egyik északi megyének névadója. Szentvedélyes, vad.
- Ez a város egyik déli megyének névadója. Nyugodt, kiegyensúlyozott.
- Bakonyi iparváros. Szájának külső, izmos, pirosas széle.
- Zagyva-parti város. Tizenkétszer öt.
- Papírgyártásról is nevezetes Duna-parti város. Alsó végtag nélküli.
- A Mátraalján fekvő város. Gömbölyű ékszerrel ellátott.

Megoldások: Pápa, Mór, Tata, Heves, Békés, Ajka, Hatvan, Lábaltan, Gyöngyös.

Ép testben ép lélek. Vannak olyan testrész elnevezések a magyar nyelvben, amelyek mást is jelentenek. Fel sorolok néhányat:

- Szerencsés esetben harminckettő van belőle. De azt is jelenti, hogy markol.
- Szervezetünk motorja. De azt is jelenti, hogy dohányszik.
- Ezen hordjuk a hajunkat. De azt is jelenti, hogy tejet csal elő.
- Ezt a testrészünket csak a tükörből látjuk. Azt mondják, ezzel a szóval nem illik mondatot kezdeni.
- Vérképző szervünk. De azt is jelenti, hogy lábával halad.
- A fodrász alakítja. Ha nem tetszik a frizura szomorkodó indulatszó.
- Legtöbbször ízlelésre használjuk és egy kommunikációs eszköz.
- A meglepetéstől szokott felállni. Kiejtése szerint angol lovagi címet jelöl.

Megoldások: 1. fog, 2. szív, 3. fej, 4. hát, 5. lép, 6. haj, 7. nyelv, 8. szőr.

Ugye milyen végtelen gazdag a magyar nyelv! Lehet csúrní-csavarni a betűket, szótagokat, szavakat és mindig rábukkanunk valami újra. Rakjuk a szavakat.

SZÓ-RAK- SZÓRAKOZIK. Lehet ám a magyar nyelvvel szórakozni. De mennyire, hogy lehet! További jó szórakozást! [És nézd meg az idei ZIK-naptárt! Szerk.]

Ami az íróasztalon maradt:

- Néhány kicsavart közmondás. Tudod miről van szó...
 - *Aki másnak vermet ás, az sírásó.*
 - *Ki korán kel, egész nap álmos.*
 - *Addig jár a kórsó a kútra, amíg be nem vezetik a házba a vizet.*
 - *Ahány ház, annyi telekadó.*
 - *Ne fessd az ördögöt a falra, mert elfognak falfirkálásért.*

Forrás: ANYA-NYELV-ÉSZ, Újabb nyelvi fejtörők. Forgács Róbert. Tinta Könyvkiadó. Budapest, 2012.

„MAGYAR” ÉLETÜNK SZÍNEI

Budapesti tudósítónk: **Espinosané Dr. Benkő Teri cst.**

Lassan 9 éve ismertem meg **Josét** (új olvasóknak: a férjem) egy hideg, átlagon felüli havas februárban, mikor a Kapocs Ösztöndíj program keretén belül én is Magyarországra kerültem. Emlékszem első beszélgetésünkre. Kérdeztem: mit keres egy nem magyar eredetű venezuelai itt Magyarországon? Azt felelte, hogy szereti ezt a várost. Már amikor Venezuelából ide jött 2000-ben mint ösztöndíjas, csak egy „egy irányú” jegyet váltott. Tudta, érezte: itt a helye.

Annyira otthon érezte magát, hogy habár én Argentínából származtam és mindketten spanyolajkúak (is) vagyunk, úgy döntöttem, hogy én költözöm hozzá Budapestre. Ma már Budapest, Magyarország az otthonunk, egy négy éves kisfiunk és egy fél éves kislányunk van. Ők természetesen magyarok.

Közben befejeztem az orvosi egyetemet Argentínában, majd itt honosítottam és **Viki** kislányom születéséig belgyógyászként dolgoztam. Én is „furcsa” lettem. Miért akarok itt élni, dolgozni, ha máshol is lehetnék?

Magyarországnak vannak pozitívumai és persze negatívumok is, de egyszerűen szeretjük ezt az országot, ezt a várost. Itt mindketten itthon vagyunk. És a szeretetnek nincs szabálya, magyarázni nem lehet.

Kedvesem mindig magyarnak érezte magát, ha ezt így elsőnek nehéz is felfogni. Noha tudtunk szerint nincs magyar vér benne, ő úgy döntött, hogy ő mégis az. Ennek hivatalos része a magyar állampolgárság megszerzése volt.

Több mint 12 év itt-tartózkodás után beadta tehát állampolgársági kérelmét. Sok-sok bürokrácia, papírok, fordítások. Majd magyar történelem-földrajz-irodalom, ill. alkotmányos ismeretek vizsga, persze magyarul, írásban és szóban. Sikeres letétele után, december 3-án José letette az állampolgársági esküt. Most már hivatalosan is magyar! Nagyon büszke vagyok rá. Ő egy példa mindazok számára, akik csak a negatívumokat látják...

Megható volt az eskütétel szertartása, több mint negyvenen tettek esküt. Büszkeség, szeretet, akarat, kitartás, boldogság, szabadság... annyi érzés... A magyar szellem szinte kézzelfoghatóan jelen volt.

Mikor hazaértünk, **Nacho** odaajándékozta apjának az óvodában a március 15 emlékére készített magyar zászlót, mondván: Papi, ez most a te zászlód is! Sirtünk... mindketten - örömmel.

Teri

Szólom levél

Kedves Péter!

Örömmel értesítelek, hogy szerelmünk gyümölcse, a kis Péter, megszületett.

Sajnos anyatejem nem lévén szoptató-dajkát kellett alkalmaznom. Ő kubai származású, így a tejétől gyermekünk bőre szinte teljesen fekete lett. Erről ugyebár én abszolúte nem tehetek...

A te szerető **Anitád**

Drága édesanyám!

Az imént vettem kézhez Anita levelét, amelyben értesít, hogy kisfiunk született.

Mivel nincs elég anyateje dajka segítségére szorul, aki színes bőrű és a tejétől kis unokád bőre is csaknem fekete lett, amiről persze az én drágám egyáltalán nem tehet. Remélem te is együtt örülsz velünk.

Kezdet csókolja fiad, **Péter**

Édes fiam!

A te születésedkor én pontosan ugyanúgy jártam, mint most a te Anitád.

Elapadt a tejem, ezért téged tehéntejjel kellett tápláljalak. Valószínűleg ettől lettél te ekkora marha... Amiről persze én egyáltalán nem tehetek.

Csókol **Anyád**

